

ISSN: 2147-1061

ANAYASA HUKUKU DERGİSİ
JOURNAL OF CONSTITUTIONAL LAW
REVUE DE DROIT CONSTITUTIONNEL

Cilt: 3/Sayı 6
Volume: 3/Issue: 6
Yıl/Year: 2014

Anayasa Hukuku Araştırmaları Derneği (Anayasa-Der) Yayını
Published by the Association of Research on Constitutional Law (ARCL)
Publiée par l'Association de Recherches en Droit Constitutionnel (ARDC)

Anayasa-Der, IACL (Anayasa Hukuku Uluslararası Derneği) üyesidir
ARCL is member of the IACL/ ARDC est membre de l'AIDC

YAZI KURULU/EDITORIAL BOARD

İbrahim Ö. Kaboğlu, Prof. Dr., Marmara Üniversitesi
Christina Murray, Professor at University of Cape Town
Eric Sales, Maître de conférences à l'Université Galatasaray et à l'Université Montpellier I
Erkan Duymaz, Dr., İstanbul Üniversitesi
Tolga Şirin, Dr., Marmara Üniversitesi
Evra Çetin, Dr., Av., İstanbul Barosu

YAYIN KURULU/BROADCASTING BOARD

Profesör İbrahim Ö. Kaboğlu, Marmara Üniversitesi
Profesör Sibel İnceoğlu, İstanbul Bilgi Üniversitesi Üniversitesi
Profesör Bertil Emrah Oder, Koç Üniversitesi
Profesör Sevtap Yokuş, Kocaeli Üniversitesi
Profesör Sultan Üzeltürk, Yeditepe Üniversitesi
Doçent Selin Esen, Ankara Üniversitesi
Doçent Ece Göztepe, Bilkent Üniversitesi
Doçent Şule Özsoy, Galatasaray Üniversitesi

DANIŞMA KURULU/ADVISORY BOARD

Professor Rainer Arnold, University of Regensbourg
Profesor César Landa Arroyo, Ponticia Universidad Catolica del Peru
Profesör Yadh Ben Achour, Université de Cartage
Professor Eva Brems, Ghent University
Profesör Meltem Dikmen Caniklioğlu, İzmir Ekonomi Üniversitesi
Profesör Osman Doğru, Marmara Üniversitesi
Profesor Marcelo Figueiredo, Pontifca Universidade Catolica de Sao Paulo
Professeur Thomas Fleiner, Université de Fribourg
Professeur Lauréline Fontaine, Sorbonne nouvelle-Paris 3
Professor Lech Garlicki, European Court of Human Rights
Professeur Tania Groppi, Université de Siena
Professor Vicki Jackson, Harvard School of Law
Professor Mo Jihong, Institute of Law, Chinese Academy of Social Sciences
Profesör İoanna Kuçuradi, Maltepe Üniversitesi
Professeur Jean Marcou, Université Paris-Sorbonne
Professeur Bertrand Mathieu, Université Paris-Sorbonne
Professeur Jean Morange, Université de Limoges
Professor Christina Murray, University of Cape Town
Profesör Erdal Onar, Bilkent Üniversitesi
Profesör Merih Öden, Ankara Üniversitesi
Professor Raul Pangalangan, University of Philippines
Professor Michel Rosenfeld, Cardozo School of Law
Professor Martin Scheinin, European University Institute
Professor Eivind Smith, University of Oslo
Professor Adrienne Stone, University of Melburne
Profesor Elena-Simina Tanasescu, University of Bucarest
Profesör Turan Yıldırım, Marmara Üniversitesi

Anayasa Hukuku Dergisi
Journal of Constitutional Law/Revue de Droit
Constitutionnel

“Hakemli Dergidir”/“Peer reviewed Journal”

Cilt: 3/Sayı: 6

Volume: 3/Issue: 6

Yıl/Year: 2014

Yayımlı Sahibi/Publisher: Legal Yayıncılık A.Ş. adına Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni *on Behalf of Legal Yayıncılık A.S. Publisher and Executive Editor*
Av./Aal. Lütfürrahman BAŞÖZ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Responsible Manager: Prof. Dr. İbrahim Ö. Kaboğlu

Yayımcının Adı/Name of Legal Yayıncılık A.Ş.

Publishing Company: (Sertifika No./Certificate No. 27563)
Tel.: 0 216 449 04 86

Basımcının Adı/Printed by: Net Kırtasiye Tanıtım ve Matbaa San. Tic. Ltd. Şti (Net Copy Center)
(Sertifika No./Certificate No. 13723)
Tel. 0212 249 40 60

Basıldığı Yer/Place of İnönü Cad. Beytülmalcı Sk. No: 23/A
Publication: Gümüşsuyu/Beyoğlu-İstanbul

Basım Tarihi/Publication Date: 2015

Yönetim Yeri/Place of Bahariye Cad. No: 63/6 Kadıköy/İstanbul
Management: Tel.: (216) 449 04 85
Faks (Fax): (216) 449 04 87

E-posta/E-mail: legal@legal.com.tr

URL: www.legal.com.tr

Yayımlı Türü/Type of Publication: Bu dergi yılda iki sayı olarak yayımlanan yerel, süreli hakemli bir hukuk dergisidir/
This journal is a peer-reviewed national law journal published two times in a year

ISSN: 2147-1061

Dergiye yapılan atıflarda “**AYHD**” kısaltması kullanılmalıdır.

*For citations please use the abbreviation: “**AYHD**”.*

Katkıda bulunmak isteyenler için iletişim bilgileri/

All correspondence concerning articles and other submissions should be addressed to:

E-mail: ikaboglu@marmara.edu.tr

tolgasirin@gmail.com

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlara aittir.

Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2015

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Legal Yayıncılık A.Ş. ile Prof. Dr. İbrahim Kaboğlu'nun yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of the Legal Yayıncılık A.S. and Prof.

Dr. İbrahim Kaboğlu

ANAYASA HUKUKU DERGİSİ

Bahariye Cad. Çam Apt. No: 63 D. 6 Kadıköy – İstanbul

Tel: (216) 449 04 85 – 449 04 86 Faks: (216) 449 04 87

İnternet adresi: www.legal.com.tr/http://anayasader.org/

E-posta: legal@legal.com.tr/anader@googlegroups.com

İÇİNDEKİLER / INDEX / SOMMAIRE

SUNUŞ / EDITORIAL	7
--------------------------------	---

MAKALELER/ARTICLES

Güçlü ve Zayıf Yönleriyle 27 Ocak 2014 Tarihli Yeni Tunus Anayasası La Nouvelle Constitution Tunisienne du 27 Janvier 2014: Forces et Faiblesses The New Tunisian Constitution of 27 January 2014: Strengths and Weaknesses Ferhat Horchani.....	11
Siyasal Bağlamında Türkiye'nin Yeni Anayasa Yazımı Girişimi Turkey's Attempt at a New Constitution in Political Context Murat Akan	37
Sacrifier l'individu à l'unité de la Nation et de la Famille: Quelques Réflexions Sur Les Décisions Récentes de la Cour Constitutionnelle Turque en Matière de Nom Patronymique Sacrificing the Individual to the Unity of the Nation and Family: Reflections on the Constitutional Court's Recent Decisions Regarding the Surname Erkan Duymaz.....	81
Çoğunluk vs. Azınlık: Demokratik Hukuk Devletinin Gerçekleşme Koşulu Olarak Sivil İtaatsizlik Majority vs. Minority: The Civil Disobedience as a Condition to Fullfillment Democratic Rule of Law F. Ceren Akçabay.....	105
Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü Hakkınının Kullanılmasında Bir Bilinmeyen: Spontane ve Acele Eylemler A Mystery in the Use of the Right to Meetings and Demonstrations: Spontaneous and Immediate Actions Ahmet Mert Duygun	133
Bir Mahkeme Kararının Analiz (Çözümleme) Metoduna Dair Birkaç Söz: Mousseron Yöntemi ile Bir Kuralın Yargısal Anlamını Ortaya Koymak A Few Words on the Methodological Analysis of a Court Decision: Putting Forward The Judicial Meaning of a Rule by Using the Mousseron Method Nesrin Yılmaz Sales	163

KARAR İNCELEMELERİ/REVIEWS OF DECISIONS- JUDGEMENTS/NOTES DE JURISPRUDENCE

Sermaye Piyasasına "Anayasal" Grev Yasağı Güvencesi A Constitutional Safeguard for Capital Markets: 'Ban on Strikes' Mesut Gülmez	199
İHAM'ın İşaret Ettiği Yapısal Sorun: Zorunlu Din Eğitimi The Structural Problem Pointed by ECHR: Compulsory Religious Education F. Ceren Akçabay.....	221

ANAYASA HABERLERİ/CONSTITUTIONAL NEWS/INFORMATIONS CONSTITUTIONNELLES

Sempozyum: Uluslararası Anayasa Hukuku Derneğinin (IACL) “Global ve Yerel Düzeydeki Anayasal Sorunlar”a İlişkin 9. Dünya Kongresi Symposium: IXth World Congress of the International Association of Constitutional Law (IACL) on “Constitutional Challenges: Global and Local” Giammaria Milani - Tania Abbiate	239
Cumhurbaşkanı: Seçim ve Göreve Başlama Süreci/ Presidential Election and His Investiture.....	251
Presidential Election and His Investiture to the Press and Public Opinion	255
İki Cumhurbaşkanlığı ve İki Başbakanlık Türkiye La Turquie Nantie de Deux Présidents et Deux Premiers Ministres Turkey with Two Presidents and Two Prime Ministers Jean Marcou	259
Türkiye, Başkanlık Rejimi Yolunda Turquie: La République Se Présidentialise Turkey: On Her Way to Presidential System Jean Marcou	263
Romanya'nın Anayasal Gündemi Actualité Constitutionnelle Roumaine Constitutional Agenda of Romania Elena Simina Tanasescu.....	271
Orta Avrupa'da Yeni Bir Anayasa: Macaristan Temel Yasası'nın Kabulü Une Nouvelle Constitution en Europe Centrale: l'adoption Récente de la Loi Fondamentale de Hongrie A New Constitution in Central Europe: Hungary Establishes Its Constitution Peter Kruzsliz	279

KİTAP TANITIMI/BOOK REVIEW/BIBLIOGRAPHIE

Özgürlükler Hukuku'na Giriş veya Hem Bahçe Hem De Bir Kule Olarak Babil Introduction to the Freedom's Law or Babylon as a Garden and Also as a Tower Zeynep Turhallı	287
LEGAL HUKUK DERGİLERİ SİPARİŞ FORMU	298
ORDERING FORM FOR THE LEGAL LAW JOURNALS	298
LEGALBANK ABONELİK FORMU	299
SUBSCRIPTION FORM FOR THE LEGALBANK LAW DATABASE	299

SUNUŞ / EDITORIAL

“İktidar ve özgürlük ikilemindeki Anayasa Mahkemesi” başlığı altında toplanan yazıların yayımlandığı AYHD-5 sayısı ile AYHD-6’nın yayıma hazırlandığı altı aylık zaman dilimi, yoğun anayasal gelişmelerin damgaladığı bir dönem oldu. Anayasal gelişmeler, Türkiye ile sınırlı değil.

Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı seçimi, 2014 yaz aylarının en önemli siyasal ve “anayasal olayı” olarak belirtilebilir. “Geçiş dönemi” olarak adlandırılan, CB seçim anı ile “göreve başlama” anı arasındaki zaman dilimi, yoğun anayasal tartışmalara neden oldu (Bkz. Anayasa haberleri). Ne var ki, halkoyunca seçilen Cumhurbaşkanı’nın göreve başladıktan sonraki icraatı, anayasal ve siyasal tartışmaların merkezinde yer almaya devam etti. Tartışmalar, CB’nin anayasal statüsü ve fiili durum arasındaki ayrışmada düğümlendi.

Şöyle ki; 2007 Anayasa değişikliği, CB’nin TBMM yerine genel oyla doğrudan seçimini öngörmüş olmakla birlikte, görev ve yetkileri aynı kaldı. Bu nedenle, 14 Ağustos 2014’te CB seçilen sayın Erdoğan’ın, kullanmayı öngördüğü yetkiler ile işlem ve eylemleri, anayasal çerçeve bakımından sürekli tartışmalar yarattı. Yeni taşındığı bina, sözkonusu tartışmaların merkezinde yer aldı. Atatürk Orman Çiftliğinde (AOÇ), aksi yönde mahkeme kararına rağmen inşa edilen bina, Başbakanın beyanına göre, “Başbakanlık Konutu” olarak kullanılacaktı. Ne var ki, beyan sahibi CB seçilince, bu kez, “Cumhurbaşkanlığı Sarayı” olarak kullanılacağını beyan etti ve Çankaya’dan A.O.Ç.’ye taşındı. Oda sayısı 1150 olarak açıklanan ve “Ak-Saray” adı verilen devasa binanın maliyetinin açıklanması bile sakıncalı görüldü.

Altyapı hazırlığına paralel olarak, Cumhurbaşkanlığı nezdinde, Başkanlık şeklinde 13 ayrı birimin oluşturulacağı da duyuruldu.

Öte yandan, CB Erdoğan’ın söylem ve eylemleri, bir CB’den çok bir Başbakanı, ama daha çok bir parti genel başkanı söylem ve eylemlerini çağrıştırmaktadır.

Özetle; Türkiye’nin siyasal rejimi, 14 Ağustos 2014’ten bu yana, anayasal düzen ile fiili durum arasında giderek ayrışan bir görünüm arz etmektedir.

Bu sayıda yer alan yazılara gelince; bunlar, makaleler, karar tahlilleri, anayasa haberleri ve kitap tanıtımları olmak üzere dört bölümden oluşmaktadır.

“Siyasal bağlamında Türkiye’nin yeni Anayasa yazımı girişimi” başlıklı yazı, anayasa yapımı için consensus açığını sergilerken, “Yeni Tunus Anayasası” üzerine kaleme alınan makale, “katılımcı anayasa yapımı” konusunda özgün malzemeler sunmakta.

Bu sayıda, Türkiye’nin güncel hak ve özgürlük sorunlarına ilişkin yazılar da yer almakta: Toplantı ve gösteri özgürlüğü, sivil itaatsizlik.

Mahkeme kararını çözümlene yöntemine ilişkin yazı, makalelerin son halkasını oluşturmaktadır.

Karar tahlilleri de, güncel anayasa ve özgürlük sorunlarına ilişkin bulunmaktadır: Sermaye piyasasına “anayasal” grev yasağı güvencesi ve İHAM’ın işaret ettiği yapısal sorun: zorunlu din eğitimi.

Ayrıca, Türkçesi AYHD-6’da yayımlanan karar tahlilin gözden geçirilmiş Fransızca versiyonu, “sacrifier l’individu à l’unité de la nation et de la famille, quelques réflexions sur les décisions récentes de la Cour constitutionnelle turque en matière de nom patrynomique” yer almaktadır.

Anayasa haberleri, dört yılda bir yapılan Dünya Anayasacılar Kongreler dizisinin sonuncusu olan, “global ve yerel düzeydeki anayasal sorunlara ilişkin 9. Dünya Kongresi” (Oslo, Haziran 2014) üzerine, Türkçe ve İngilizce yazılar ile başlamaktadır. Türkiye’de Cumhurbaşkanı seçimine ilişkin olanların yanısıra, Macaristan’da yeni Anayasa deneyimi ve Romanya’da Cumhurbaşkanı seçim sürecine ilişkin değerlendirmelere de Türkçe ve Fransızca olarak yer verilmiş bulunuyor.

İyi okumalar dileğiyle. 10 Aralık 2014

İbrahim Ö. Kaboğlu

EDITORIAL

The six months since the publication of JCL-Issue No. 5 on “The Constitutional Court and the Dilemma of Freedom and Power”, while JCL-Issue No. 6 was being prepared for publication has been a period of intense constitutional change. The constitutional developments are not limited to Turkey.

The presidential election may be described as the most important political and "constitutional event" of the summer months of 2014. The period between the presidential election and the presidential "investiture" called the "transition period" led to intense constitutional disputes (see, constitutional news). Moreover, the public election of the President continued to be at the center of constitutional and political disputes after he took the office. Disputes focused on the constitutional stature of the President and his actual status.

That is because, while the 2007 constitutional amendment envisaged the election of the President directly with a general vote instead of by the Turkish Grand National Assembly, his power and duties remained the same. For this reason, power which Mr Erdoğan, who was elected as President on 14 August 2014, believed he could exercise and actions he believed he could take, created continuous disputes in terms of the constitutional framework. A building which he moved into recently was at the core of these disputes. The building, which was constructed in Atatürk Orman Çiftliği (farming facility with historical and monumental significance) (AOÇ) despite a court decision against it, was to have been used as the "Prime Minister's Residence" according to the declaration of Prime Minister. However, when declarant was elected as President, he declared that it would be used as "Presidency Hall" and moved from Çankaya to AOÇ. Announcement of cost of the huge building with 1150 rooms and called "Ak-Saray (the White Palace)" was found inconvenient.

In parallel to the infrastructure preparation, it was announced that thirteen separate directoral units were going to be established within the body of Presidency.

On the other hand, discourse and actions of President Erdoğan resemble those of a Prime Minister rather than a President; and, indeed, even more those of the chairman of a political party.

In summary: the political regime of Turkey has two aspects since 14 August 2014: that of the constitutional order and that of political reality.

This edition consists of four sections: articles, decision analysis, constitutional news and book promotions.

While the article entitled "Turkey's attempt at writing a new constitution in political context" demonstrates the consensus deficit for the formation of the constitution, an article written on the "New Tunis Constitution" presents unique materials in "participatory constitution formation".

There is also an article regarding the current problems of rights and freedoms in Turkey: "Freedom of assembly and demonstration, and civil disobedience".

Two articles concerning the method of settlement of court cases make up the last part: The "constitutional" prohibition on strikes including those related to capital market services and the structural problem the ECtHR has pointed at in relation to compulsory religious education are discussed.

Also, a French version of a decision analysis whose Turkish translation is published in JCL-6 is given "sacrifier l'individu à l'unité de la nation et de la famille, quelques réflexions sur les décisions récentes de la Cour constitutionnelle turque en matière de nom patrynomique".

In this edition, there are also analyses related to the presidential election process in Romania and in Turkey as well as data about the new constitutional experience in Hungary in Turkish and English.

News of "Oslo Meeting" (June 2014), which was the most recent of the four-yearly World Congresses of the International Association of Constitutional Law appears in this edition in Turkish and English.

I hope you enjoy reading JCL-6. December 10th, 2014

İbrahim Ö. Kaboğlu

MAKALELER/ARTICLES

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİYLE 27 OCAK 2014 TARİHLİ YENİ TUNUS ANAYASASI*

(THE NEW TUNISIAN CONSTITUTION OF 27 JANUARY 2014:
STRENGTHS AND WEAKNESSES)

Ferhat Horchani**

ÖZET

Tunus, diğer “Arap Baharı” ülkelerinin aksine, siyasal geçiş sürecini başarıyla ve uzlaşıyla tamamlamıştır. Bu sürecin nihai meyvesi olan 27 Ocak 2014 tarihli yeni Anayasa, gerek yapılış süreci gerekse içeriğiyle anayasa hukukçularının dikkatini çekecek niteliktedir. Yeni Anayasa, sivil toplumun yoğun katılımıyla biçimlenmiş ve demokratik seçimlerle işbaşına gelen bir Kurucu Meclis’in çalışmalarıyla son halini almıştır. İslam’ın devletin dini olmaktan çıkarıldığı ve hukukun kaynağı olarak meclisin işaret edildiği bu yeni dönemde, devlet şekli olarak sivil ve demokratik bir yapı ön plana çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anayasa, Tunus, Arap Baharı, Kurucu Meclis, İslam, Kadın Hakları, Hak ve Özgürlükler.

ABSTRACT

Tunisia, unlike other countries of the Arab Spring, completed its political transition period successfully and with consensus. The Constitution dated 27 January 2014, which is the final product of this period, is remarkable from the viewpoint of professionals of constitutional law with regard both to the process by which it was drafted and adopted and its content. The New Constitution has been formed with broad

* Fransızcadan çeviren, Dr. Erkan Duymaz, İstanbul Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi.

** Prof. Dr., Tunus Hukuk ve Siyasal Bilimler Fakültesi, Tunus Anayasa Hukuku Derneği Başkanı.

participation of civil society and put in its final shape by the work of a Constituent Assembly, which was established through democratic elections. In this new period in which Islam is no more a religion officially admitted by the state and the assembly is pointed out as the source of law, a civil and democratic structure has come into prominence. ...

Keywords: *Constitution, Tunisia, Arab Spring, Constituent Assembly, Islam, Women's Rights, Rights and Freedoms.*

...

Yeni Anayasa, hak ve özgürlüklerin korunması için asgari güvenceler sunan, genel hatlarıyla kabul edilebilir bir metindir. Zayıf yönlerine rağmen, benimsenen siyasal rejim, genel olarak, diktatörlüğe geri dönüşü engellemeye elverişli bir iktidar bölüşümü gerçekleştirmiştir. Ayrıca, anayasa yargısının kabulü hak ve özgürlüklerin korunması ve keyfiliğe karşı önlem alınması için önemli bir güvencedir.

Anayasa'nın zayıf yönleri ve içerdiği belirsizlikler, demokratik ve yenilikçi bir toplum kurma projesini tehlikeye atmamaktadır. Ancak, bir kez daha bilinmeli ki, yalnızca, inşa edilecek güçlü bir sivil toplum ve görevi ondan devralacak bir siyasi toplum bu demokratik projeyi savunabilecektir.

Anayasa, bir demokrasiyi inşa etmek için şüphesiz gerekli bir koşuldur ancak tek başına yeterli değildir. Asıl belirleyici olan, altını çizmek gerekir ki, metinlerin dışında konumlanmış "iktidar"dır. Şimdilik her şey gelecek seçimlerin sonuçlarına ve bu seçimleri kazanacak ve de yeni Anayasa'yı demokratik veya daha az demokratik bir yönde uygulayacak parti veya koalisyona bağlıdır. ...

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

**LA NOUVELLE CONSTITUTION TUNISIENNE DU
27 JANVIER 2014: FORCES ET FAIBLESSES**
*(THE NEW TUNISIAN CONSTITUTION OF 27 JANUARY 2014:
STRENGTHS AND WEAKNESSES)*

Ferhat Horchani*

RÉSUMÉ

Contrairement aux autres pays du « printemps arabe », la Tunisie a achevé la phase de transition politique avec succès et consensus. La constitution du 27 janvier 2014 qui est le produit final de ce processus retiendra l'attention des constitutionnalistes par son contenu et notamment par sa méthode d'adoption. La nouvelle constitution tunisienne a été élaborée par une vive participation de la société civile avant d'être finalisée par une assemblée constituante démocratiquement élue par le peuple. S'agissant de l'identité de l'État, elle préconise une structure étatique civile et démocratique où l'Islam n'est plus la religion d'État et le peuple représenté par le pouvoir législatif est la seule source du droit. En matière de droits et libertés, le nouveau texte renforce les droits des femmes, constitutionnalise leurs acquis, reconnaît les nouveaux droits et procède à un encadrement strict des limites aux libertés.

Mots Clés: Constitution, Tunisie, Printemps arabe, Assemblée constituante, Islam, Droit des femmes, Droits et Libertés.

ABSTRACT

Tunisia, unlike other countries of the Arab Spring, completed its political transition period successfully and with consensus. The Constitution dated 27 January 2014, which is the final product of this period, is remarkable from the viewpoint of professionals of constitutional law with regard both to the process by which it was

* Professeur à la Faculté de droit et des sciences politiques de Tunis, Président de l'Association tunisienne de droit constitutionnel.

drafted and adopted and its content. The New Constitution has been formed with broad participation of civil society and put in its final shape by the work of a Constituent Assembly, which was established through democratic elections. In this new period in which Islam is no more a religion officially admitted by the state and the assembly is pointed out as the source of law, a civil and democratic structure has come into prominence. On the other hand, women's rights have been strengthened and acquisitions on this ground have been constitutionally granted. ...

Keywords: *Constitution, Tunisia, Arab Spring, Constituent Assembly, Islam, Women's Rights, Rights and Freedoms.*

...

La nouvelle constitution est, dans l'ensemble, un texte correct qui contient les garanties minimales pour la protection des droits et des libertés. De même, malgré les faiblesses le régime politique choisi garantit dans l'ensemble, une division du pouvoir de nature à éviter un retour à une dictature. La création d'une justice constitutionnelle est une garantie essentielle pour la protection des droits et des libertés et pour se prémunir contre l'arbitraire.

Les ambiguïtés et les nombreuses faiblesses de cette constitution, ne mettent pas en danger le projet de bâtir une société démocratique et moderniste. Mais, encore une fois, seule une société civile forte relayée par une société politique, qui reste à construire, est capable de défendre un projet démocratique.

Une constitution, on le sait, est une condition certes nécessaire mais très insuffisante pour bâtir une démocratie. L'enjeu majeur est le "pouvoir" qui se situe, faut-il le préciser, en dehors des textes. Tout dépendra aussi des résultats des prochaines élections et du parti ou de la coalition des partis qui gagneront ces élections et qui seront chargés d'appliquer cette constitution dans un sens démocratique ou dans un autre qui l'est moins....

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

SİYASAL BAĞLAMINDA TÜRKİYE’NİN YENİ ANAYASA YAZIMI GİRİŞİMİ *

(TURKEY’S ATTEMPT AT A NEW CONSTITUTION IN POLITICAL CONTEXT)

Murat Akan **

ÖZET

Kuzey Amerika ve Avrupa’da, İslam’ı şiddetle bağdaştıran bir strateji izleyen muhafazakar popülizm bağlamında, Adalet ve Kalkınma Partisi’nin art arda gelen üç seçim başarısı, Avrupa Birliği’ne üyeliği desteklemesi (son zamanlarda gerileme gösterse de), Medeniyetler İttifakı Projesi’ne katılımı, 2009’da başlattığı “Milli Birlik ve Kardeşlik Projesi” ve 1982 darbe anayasasını değiştirme isteği, partinin politikalarının eleştirel incelenmesini geciktirmiştir. Son yıllardaki, anayasa yazımının ön koşulları olan, konuşma özgürlüğü, siyasi haklar ve çoğulculuğa karşı atılan adımlar, demokratikleşme olarak sunulan bazı anların kritik bir incelemesiyle bir arada değerlendirildiğinde, anayasa yazımının, sürecin başından beri “normal siyasetten” ayrışan bir “anayasal siyaset anı” haline neden dönüşemediğine ışık tutuyor.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Anayasa, Adalet ve Kalkınma Partisi, Demokrasi, Anayasal Siyaset.

ABSTRACT

In the context of right-wing populism in North America and Europe, embracing a strategy of associating Islam with violence, Turkey’s Justice and Development Party (AKP)’s three successive electoral victories, pro-European Union position (though there is a current retreat), participation in the Alliance of Civilizations Project,

* Bu makale Tübitak 2219 burslusu olarak Almanya Göttingen’de Max Planck Institute for the Study of Religious and Ethnic Diversity’de bulunduğum süre zarfında tamamlanmıştır. Makalenin ön çalışmaları BAP (6732) altında yapılmıştır.

** Siyaset Bilimi ve Uluslararası ilişkiler Bölümü, Boğaziçi Üniversitesi

“National Unity and Brother/Sisterhood Project,” and its willingness to replace the 1982 military coup constitution has kept the AKP politics rather free from critical analysis. However, an analysis of the tendencies in the past years against freedom of speech, political rights and pluralism, together with a critical analysis of the moments presented often as further democratization under the AKP government shed new light onto the constitution writing process which could never turn into a constitutional moment, and was instead overwhelmed by “normal politics.”

Keywords: Turkey, Constitution, Justice and Development Party, Democracy, Constitutional Politics.

...

Bu kanunların bazılarının ve Siyasi Partiler Kanunu, Milletvekili Seçimi Kanunu, Yükseköğretim Kanunu gibi diğer kanunların kökleri Milli Güvenlik Konseyi'nin yasa yapma gücünü elinde bulundurduğu 1980-1983 dönemine dayanıyor.¹ Mesela, en çok tartışma konusu olan %10'luk genel seçim barajı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 33. maddesi. Rapor, 1980-1983 arasında yapılan yasama faaliyetlerinin 1980 askeri rejiminin mirası olduğunu ve bu yasalarla mücadele etmenin, Türkiye siyasetindeki askeri enkazı ortadan kaldırmak ve yeni bir anayasa doğru adım atmak için yapılması gerekenler listesinin en başında olması gerektiğini savunuyordu.²

Fakat 27 Nisan 2012'de, düzenlenen bir konferansta, Anayasa Uzlaşma Komisyonu'nun (AUK) Cumhuriyet Halk Partisi'nden bir üyesi, AUK'un AKP'nin muhalefeti sebebiyle değinemediği meselelerden birinin tam da 1980-1983 yasama faaliyetleri olduğunu belirtti:

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

¹ Anayasa Hukuku Araştırmaları Derneği, *Anayasa Raporu Çalışması* (İstanbul: Legal Yayıncılık, 2012), s.27.

² Anayasa Hukuku Araştırmaları Derneği, *Anayasa Raporu Çalışması*, (İstanbul: Legal Yayıncılık, 2012), s.27.

TURKEY'S ATTEMPT AT A NEW CONSTITUTION IN POLITICAL CONTEXT*

Murat Akan**

ABSTRACT

In the context of right-wing populism in North America and Europe, embracing a strategy of associating Islam with violence, Turkey's Justice and Development Party (AKP)'s three successive electoral victories, pro-European Union position (though there is a current retreat), participation in the Alliance of Civilizations Project, "National Unity and Brother/Sisterhood Project," and its willingness to replace the 1982 military coup constitution has kept the AKP politics rather free from critical analysis. However, an analysis of the tendencies in the past years against freedom of speech, political rights and pluralism, together with a critical analysis of the moments presented often as further democratization under the AKP government shed new light onto the constitution writing process which could never turn into a constitutional moment, and was instead overwhelmed by "normal politics."

Keywords: Turkey, Constitution, Justice and Development Party, Democracy, Constitutional Politics.

* Bu makale Tübitak 2219 burslusu olarak Almanya Göttingen'de Max Planck Institute for the Study of Religious and Ethnic Diversity'de bulunduğum süre zarfında tamamlanmıştır. Makalenin ön çalışmaları BAP (6732) altında yapılmıştır/*This article was completed while I was a visiting scholar at the Max Planck Institute for Religious and Ethnic Diversity in Göttingen, Germany with a Tübitak (2219) scholarship. The preliminary work for the article was completed under BAP (6732).*

** Siyaset Bilimi ve Uluslararası ilişkiler Bölümü, Boğaziçi Üniversitesi/Department of Political Science and International Relations, Boğaziçi University

...

At the time of the writing of this article, AKP had 327 out of 549 seats in parliament and around 50 of those seats are the effect of the 10-percent threshold. This raises further questions on the legitimacy of the current parliament for writing a constitution. This is even more so given the typical vicious circle which marks the start of constitution writing episodes; that is, the current power holders decide on the procedures for writing a constitution which also has to bind the current power holders. On 19 September 2011, 24 constitutional lawyers were called in for a meeting in the parliament and there was a division among scholars on whether a constituent assembly or the parliament would make the new constitution, and not surprisingly, the latter path was decided by the majority in the parliament.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

SACRIFIER L'INDIVIDU À L'UNITÉ DE LA NATION ET DE LA FAMILLE: QUELQUES RÉFLEXIONS SUR LES DÉCISIONS RÉCENTES DE LA COUR CONSTITUTIONNELLE TURQUE EN MATIÈRE DE NOM PATRONYMIQUE*

(SACRIFICING THE INDIVIDUAL TO THE UNITY OF THE NATION AND FAMILY: REFLECTIONS ON THE CONSTITUTIONAL COURT'S RECENT DECISIONS REGARDING THE SURNAME)

Erkan Duymaz**

RÉSUMÉ

Cet article a pour objectif de proposer une approche critique des décisions de la Cour constitutionnelle rendues en matière de nom patronymique entre 2011 et 2013. Renouvelée à la suite du référendum de 2010, la Cour constitutionnelle suit cependant sa jurisprudence traditionnelle en sacralisant la nation et la famille au risque d'étouffer des droits individuels. Cette attitude qui marque un éloignement net du droit international des droits de l'homme ne peut être prise qu'en déformant un certain nombre de concepts et principes, tels que la marge d'appréciation et le principe de l'égalité, et en provoquant une incohérence visible dans la démarche suivie. Il est dès lors permis de qualifier l'œuvre de la Cour constitutionnelle en la matière de "préoccupante", d'autant plus qu'elle est censée, après l'instauration de la voie de recours individuel, s'aligner sur la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme. Si un arrêt récent de la Cour constitutionnelle, rendu en décembre 2013 suite à un recours individuel, témoigne d'une certaine avancée, l'essentiel de la jurisprudence constitutionnelle demeure cependant fort contestable au regard des standards européens.

* Le texte qui suit constitue la version initiale d'un article publié en turc sous le titre "Anayasa Mahkemesi'nin Soyadına İlişkin Kararları Üzerine Düşünceler" dans le numéro précédent de cette Revue (*AYHD*, 2014-5, pp. 37-52).

** Docteur en droit, chercheur à la Faculté des Sciences Politiques de l'Université d'Istanbul.

Mot clés: Nom patronymique, nom de la femme mariée, nom étranger, principe de l'égalité, discrimination, vie privée, marge d'appréciation, Cour européenne des droits de l'homme, Cour constitutionnelle, contrôle de constitutionnalité, recours individuel.

ABSTRACT

This study aims to provide a critical approach to the judgements of the Constitutional Court on the surname cases rendered between 2011-2013. Although the Constitutional Court has changed with the 2010 referendum, it still follows its traditional case law in which the unity and integrity of the Nation and the family overrides the individual rights. By adopting such an attitude, which represents a clear break from the international human rights law, the High Court has distorted notions such as the margin of appreciation and the principle of equality and created a noticeable discrepancy between its decisions. Therefore, the Court's case law regarding the surname can be described as "alarming". Although a recent decision, which was rendered on December 19 on an individual application, marks a considerable change, the Court's general approach is open to criticism in many respects.

Keywords: *Surname, Surname of Married Women, Foreign Surname, Principle of Equality, Discrimination, Private Life, Margin of Appreciation, European Court of Human Rights, Constitutional Court, Constitutional Review, Individual Application.*

...

Le but principal poursuivi par l'instauration du recours individuel était d'éviter les condamnations prononcées par la Cour EDH. L'arrêt du 19 décembre atteste que le juge constitutionnel est capable d'atteindre ce but sans assurer une protection optimale des droits de l'homme. ...

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

ÇOĞUNLUK VS. AZINLIK: DEMOKRATİK HUKUK DEVLETİNİN GERÇEKLEŞME KOŞULU OLARAK SİVİL İTAATSIZLIK

(MAJORITY VS. MINORITY: THE CIVIL DISOBEDIENCE AS A CONDITION TO
FULLFILLMENT DEMOCRATIC RULE OF LAW)

F. Ceren Akçabay*

“Çoğunluğun mutlak hakimi olduğu bir hükümet adil, hatta insanların bu kavramdan anladıkları kadar dahi adil olamaz... Çoğunluğa uyan azınlık güçsüzdür, hatta böyle bir durumda azınlık bile sayılmaz. Ama bütün gücünü koyduğu an yenilmez olacaktır.”

Henry D. Thoreau¹

ÖZET

Sivil itaatsizlik kavramı, günümüzde sık sık kullanılmakla birlikte hukuka uymama davranışı içermesi nedeniyle hukuk alanının dışında tartışılan kavramlardan biridir. Ancak özellikle 21. yy devlet ve hukuk tartışmaları düşünüldüğünde sivil itaatsizlik hukuk ile politika arasındaki ilişkinin aydınlatılmaya çalışılmasına yardımcı olabilecek önemli bir kavramdır. Sivil itaatsizliğin günümüz demokratik toplumlarındaki çoğunluk ve azınlık ilişkileri üzerinden hukuk ve politika üzerindeki belirleyiciliği bu açıdan özellikle önem taşır.

Anahtar Kelimeler: Sivil itaatsizlik, Demokrasi, Çoğunluk, Azınlık, Hukuk devleti, Direnme hakkı.

* Dr., Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı.

¹ Henry D. Thoreau, “Devlete Karşı İtaatsizlik Görevi Üzerine”, *Kamu Vicdanına Çağrı: Sivil İtaatsizlik*, Yakup Coşar (çev.), Ayrıntı Yayınları, İstanbul, 2013, s. 31. Hannah Arendt’in ifadesi ile “sivil itaatsizliği, politik sözcük dağarcığımızın asli bir parçası haline getiren “Thoreau, köleliğe göz yuman Amerikan hükümetine seçim vergisini ödemeyi reddetmiş; kişisel vicdandan yola çıkarak daha sonra politik bir eğilim kazanacak sivil itaatsizlik tartışmacılarının öncülerinden olmuştur.” Bkz. Hannah Arendt, “Sivil İtaatsizlik”, *Kamu Vicdanına Çağrı: Sivil İtaatsizlik*, Yakup Coşar (çev.), Ayrıntı Yayınları, İstanbul, 2013, s. 85-93.

ABSTRACT

The concept of civil disobedience, although used often today, discussed outside the field of law as it contains unlawful behavior. However, if considering the state and law debates, especially in the 21st century, civil disobedience is an important concept which can help to clarify the relationship between law and policy. Civil disobedience has an particular importance on the basis of majority and minority and the law and policy relations in today's democratic societies.

Keywords: *Civil disobedience, democracy, majority, minority, rule of law, right to resistance.*

...

Hukuk devleti, hukuka sahip bir devletten öte anlamlar içermektedir. Hukuku devletin koyduğu kurallara indirgeyen otoriter kavrayış, siyasal iktidarı vatan, millet, lider gibi insanüstü değerler etrafında meşrulaştırarak hukuku toplumu belirlemeye yarayan basit bir araca dönüştürmeye meyillidir. Oysa toplumsal gerçekten bağımsız ve adalet idesine yönelmeyen bir hukuk toplumu belirleme yetisinden de büyük ölçüde yoksundur. Bu nedenle, demokratik hukuk devletinin sağlıklı olarak işlemediği, yani siyasal iktidarın toplumsal talepler ve etik ilkeler doğrultusunda sınırlandırılmadığı, siyasal katılım olanaklarının oluşturulmadığı ve parlamentonun toplumsal iletişimin gerçekleştiği siyasal bir alan olarak değil, çoğunluğun temsili olarak algılandığı koşullarda, hukuka itaat, yerini direnişe bırakmaya başlar.

Günümüzde direnişin en çok rastlanılan görünümü dar anlamda yasa karşıtı olmasına rağmen anayasayı ve toplumsal kurumları düzenleyen adalet ilkelerine dayanan sivil itaatsizliktir. Sivil itaatsizlik, demokratik hukuk devletinin varlığı ve devamı açısından özgür seçimler ve bağımsız mahkemeler kadar gerekli bir düzeltici mekanizmadır. Özellikle, demokratik hukuk devletinin önemli ölçüde zarar gördüğü, parlamenter kontrol ve bağımsız mahkemeler gibi kurumsal denetim mekanizmalarının işlemediği, yayımcılık, eleştiri, gösteri ve propaganda vb yasal direniş biçimlerinin kullanılmadığı hallerde sivil itaatsizlik siyasal iktidarın meşruluk zeminini tartışmaya açmak için önemli bir işlev görmektedir.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

TOPLANTI VE GÖSTERİ YÜRÜYÜŞÜ HAKKININ KULLANILMASINDA BİR BİLİNMEYEN: SPONTANE VE ACELE EYLEMLER

(*A MYSTERY IN THE USE OF THE RIGHT TO MEETINGS AND
DEMONSTRATIONS: SPONTANEOUS AND IMMEDIATE ACTIONS*)

Ahmet Mert Duygun*

ÖZET

Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkına ilişkin en çok tartışılan konuların başında, toplantı ve gösteri yürüyüşünün izin/bildirim yükümlülüğüne bağlı olup olmadığı sorusu gelmektedir. Bu soru özellikle bir olaya ilişkin aniden gelişen spontane toplantı ve gösteri yürüyüşleri açısından anlam kazanmaktadır. Nitekim bu tartışma, toplantı ve gösteri yürüyüşünün düzenleyicileri, mekanı ve zamanı açısından sorunları da beraberinde getirmektedir. Karşılaştırmalı hukukta yasa koyucuların bu toplantı ve gösteri yürüyüşü türünü kanunlarda düzenlememe yönünde aldığı tutum, yargı organlarının aldıkları kararlardan sonra değişmiştir. Türkiye açısından ise pozitif hukuk bağlamında durum belirsizdir. Ancak son zamanlarda bazı yerel mahkemelerin ve Yargıtay'ın spontane yapılan toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkını koruyan kararları mevcuttur. Bu da yasa koyucunun bu toplantı ve gösteri yürüyüşlerini yasal dayanağa kavuşturma yükümlülüğünü tekrar gündeme getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı, Ani tepki, Spontane gösteri, Acele eylem.

* Ar. Gör., Özyeğin Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Anayasa Hukuku Anabilim Dalı

ABSTRACT

One of the most debated issues about the right to assembly and demonstrate is the question of whether the exercise of this right is contingent upon the fulfillment of the precondition of obtaining permission or the obligation of notification. Addressing this question becomes meaningful especially in the context of spontaneous demonstrations that arise as sudden reactions against a social or political development. Hence, this discussion brings along issues as to the organisers, place and time of assembly and demonstration. Following several significant judicial decisions, the approach adopted by the law-maker, which is not to regulate the right to spontaneous demonstration, has changed in comparative law. Nonetheless, the legal status of this right in Turkish positive law is unclear. Notwithstanding that, there have been recent decisions of local courts and the Court of Appeal which are in favour of protection of the right to assembly and demonstrate spontaneously. This revives the duty of the legislature to create a legal basis for such assembly and demonstrations.

Keywords: *Right to assembly and demonstrate, immediate response, spontaneous demonstration, immediate action*

...
Son zamanlarda ülkemizde önemi gittikçe daha fazla kavranan ve hakkında daha uzun tartışmalar yapılan toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkının kullanılması birçok soruyu da beraberinde getirmektedir. Bunların başında da bu hakkın kullanılmasını mümkün olduğunca engellemek isteyen kamu gücünün kötüye kullandığı, izin veya bildirim yükümlülüklerinin, ani yahut güncel bir olay karşısında ne derece geçerli olacağı tartışması gelmektedir. Bu noktada gerek karşılaştırmalı hukuk gerekse bazı ulusal mahkeme kararları, önceliği toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkının kullanılmasına vermekte ve “spontane” ve “acele” eylemlerin varlığını tanımaktadırlar. Bunun sonucu olarak birçok ülkede yasa koyucuların yargı organlarının bu özgürlükçü yorumuna uyum sağlayıp, toplantı ve gösteri yürüyüşlerini düzenleyen kanunlarda spontane ve acele eylemlere yer verdikleri gözlenmektedir. Ülkemizde de gerek yargı organlarının gerekse yasa koyucunun benzer bir tutumu izleyip toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkının kullanılmasına öncelik vermeleri gerekmektedir.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

**BİR MAHKEME KARARININ ANALİZ (ÇÖZÜMLEME)
METODUNA DAİR BİRKAÇ SÖZ:
MOUSSERON YÖNTEMİ İLE BİR KURALIN YARGISAL
ANLAMINI ORTAYA KOYMAK**

*(A FEW WORDS ON THE METHODOLOGICAL ANALYSIS OF A COURT
DECISION: PUTTING FORWARD THE JUDICIAL MEANING OF A RULE BY
USING THE MOUSSERON METHOD)*

Nesrin Yılmaz Sales*

ÖZET

En üst mercilerin vermiş oldukları kararları analiz etmek, bir başka deyişle yorumlamak, yargıç tarafından uygulanan hukuk kuralının içerdiği “yargısal anlam”ın öne çıkmasına katkıda bulunmaktadır. Bu yüzden, hukuk kuralının içerdiği anlamın anlaşılmasına katkıda bulunan yargıcın belirli bir anda, belirli bir konuda ve belirli bir uyuşmazlık hakkında vermiş olduğu kararı anlayabilmek çok önemlidir. Bu çerçevede, Montpellier Üniversitesi’nde Profesör Mousseron’un ortaya koyduğu mahkeme kararlarının inceleme yöntemi ele alınacaktır. Yapısal bakımdan yakın olan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarının incelenmesinde ve değerlendirilmesinde bu metodun uygulanabilir ve uygun olduğunu göstermektedir. İlk bölümde Mousseron analiz metodunun basit, fakat elverişli yapısı sunulacak; ikinci bölümde ise, metodun bir AİHM kararının analizinde (yorumlamasında) ne kadar uygun olduğu gösterilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yorum tekniği, mahkeme kararları, yargısal anlam, AİHM

ABSTRACT

The analysis of the decisions of the highest court, in other words interpreting the decisions, contributes to understand the “judicial meaning” of the rules of law applied by the judge. So, it’s very important to be able to understand the decision given by the judge about a particular subject, in a particular case and at a precise moment. In this context, the method of analysis developed by Professor Mousseron of Montpellier University will be examined. Regarding his structures, this

* Fransız Devleti memuru, Montpellier Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu

method will be adapted to the analysis and interpretation of the decisions of the European Court of Human Rights (EctHR). The article has two parts: in the first part, we will present the method of the Professor Mousseron; and in the second part, we will apply the method to a judgment of the European Court.

Keywords: *Interpretation technique, decisions of courts, judicial meaning, ECtHR*

...
Sonuç olarak 6. maddenin bu davaya uygulanabilir olması yönünde karar verebilmek için, AIHM zorlayıcı tekniklere başvurmaya zorunlu görülmektedir.

AIHM'nin kararlarının yapısına yatkınlığı nedeniyle uyguladığımız Mousseron inceleme yöntemi sonucu, Süßmann kararının bir hukuk kuralının “yargısal anlamının” belirlenmesinde ne kadar açıklayıcı ve öğretici olduğunu görmekteyiz.

Geçmiş içtihatın doğrultusunda Süßmann kararıyla bir Anayasa Mahkemesinin 6. maddeye tabi tutulduğu kuşkusuz olmakla birlikte, belki daha önemlisi, AIHM'nin işlevi sırasında kullandığı yöntem ve tekniklerden dolayı ne kadar geniş ve özgün bir yetkiye sahip olduğu bir kez daha anlaşılmaktadır.

Yargıya varma işlevinin belirli bir mantık ve amaca göre yürütülüyor olmasının iç hukukta da var olan kimi Yüksek Yargıçların ortak bir özelliğini hatırlattığı kuşkusuzdur. Ancak, Avrupa yargıcının bu konudaki ayrıcalığı, koruduğu hakların nitelikleri gereği, kendi takdir alanının sınırlarını değerlendirir ve belirlerken, “**kısıtlayıcı**” **olguların (metinde ve davada) anlamını ve etkisini, çekinmeden, yönlendirmek ve bastırmaktır.** Ayrıca, müdahale araçlarını yeterince olasılıklı kılmak amacıyla **zorlayıcı kurgulardan kaçınmadığı** anlaşılmıştır.

Başvurduğumuz inceleme yöntemi sayesinde, Avrupa yargıcının denetimi sırasında daima geliştirici ve arttırıcı yöntem ve çözümlere başvurarak, yargısal işlevini öngördüğü çözüm yolu doğrultusunda yerine getirdiği sezilmektedir. Davada bulunan veriler ile sunulmuş gerekçeler karşılaştırıldığında, kararı veren makamın **hasit bir “yasanın hizmetkari” olmadığı ve “anlam cambazlığından¹” çekinmediği** duygusunu uyandırmaktadır.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

¹ A. İlhan'ın “kelime cambazlığı” ifadesinden esinlenerek ve ona yakın kalarak, konumuzun özelliği doğrultusunda, makalemizde “anlam cambazlığı” ifadesine başvurmak uygun görülmüştür.

KARAR İNCELEMELERİ/REVIEWS OF DECISIONS- JUDGEMENTS/NOTES DE JURISPRUDENCE

SERMAYE PİYASASINA “ANAYASAL” GREV YASAĞI GÜVENCESİ (A CONSTITUTIONAL SAFEGUARD FOR CAPITAL MARKETS: 'BAN ON STRIKES')

Mesut Gülmez*

ÖZET

Anayasa Mahkemesi, sermaye piyasası hizmetlerinin tümü için getirilen grev yasağını Anayasa'ya uygun buldu. Bu yasağın, 12 Eylül 1980 sonrasında çıkarılan yasalarda bile yoktu! AYM sayesinde “anayasal” güvenceye kavuştu! Yalnızca 3 üyenin karşıoy gerekçesi yazdığı karar, Anayasa'ya ve usulüne göre yürürlüğe konulan (onaylanan) temel hak ve özgürlüklerle ilgili sözleşmelere aykırıdır. AYM'ye göre grev yasağı, sosyal devlet ilkesine, ölçülülük ilkesine, çalışma hakkını güvenceye alan kurallara uygundur. ...

Anahtar Kelimeler: Grev hakkı, ulusalüstü insan hakları sözleşmeleri, sermaye piyasası hizmetleri, temel hizmetler, sınırlama rejimi ve koşulları, ölçülülük, demokratik toplum gerekleri.

ABSTRACT

The Constitutional Court found the ban on strikes including all types of capital market services, constitutional. Such a ban did not even exist in the legislation adopted after September 12th, 1980. Now it is safeguarded by the Constitutional Court. This decision, with only 3 dissenting opinions, is against the Constitution and the international conventions on fundamental rights and freedoms. ...

* Prof. Dr., Emekli Öğretim Üyesi

Keywords: *Right to strike, transnational human rights conventions, capital market services, basic services, limitation rules and conditions, proportionality, democratic society requirements.*

...

Artık bu yasak, öteki tüm grev yasaklarından daha güvencelidir!

Yargıtay 7. Hukuk Dairesi'nin, ulusalüstü sözleşmeleri doğrudan göz önüne alıp uyguladığı ve toplu iş sözleşmesi süreci dışında gerçekleştirilen “toplulu eylem hakkına dahil protesto eylemini, yasa dışı grev” saymadığı bir kararını incelerken (Gülmez, 2014c) anmadan geçemediğim ve başta da değindiğim Danıştay Onuncu Dairesi ile AYM'nin bu kararı dolayısıyla üzülererek Sonuç'a eklemek zorunda kaldığım aşağıdaki paragrafı, burada da yine üzülererek yineliyorum:

Son söz: *Yargıçlar, görev yaptıkları yerel ve yüksek yargı organlarının bağımsızlık ve özerkliğine siyasal müdahalelere karşın bağımsız ve özerk kalmalı; sermayenin “âli menfaatleri”nin değil, ancak ve yalnız hukukun büyük ilkelerinin hizmetkârı olmalıdır. Ve hukuku da, ulusal hukuktan ibaret görmemelidir.*

Ve, yüksek yargı organlarımızın onaylanan insan hakları sözleşmeleri karşısındaki farklı ve çelişkili yaklaşımlarına son vermek üzere yaptığım öneriyi (Gülmez, 2013a) bir kez daha yineliyorum ve bu sonuna çözüm bulununcaya değin yineleyeceğim!

Bir dilekle bitireyim:

Belki bir gün, üç üyenin karşıoy gerekçesinde benimsediği yaklaşım ve dile getirdiği görüşler –belirttiğim eksikleri giderilerek– yüksek yargı organlarının kararlarında yer alır! Sosyal insan hakları ve sendikal haklar konusunda da ulusalüstü hukukla bağdaşan kararlar verilir!

Ve bunun öncülüğünü de Anayasa Mahkemesi yapar.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

İHAM'IN İŞARET ETTİĞİ YAPISAL SORUN: ZORUNLU DİN EĞİTİMİ

(THE STRUCTURAL PROBLEM POINTED BY ECHR:
COMPULSORY RELIGIOUS EDUCATION)

F. Ceren Akçabay*

ÖZET

İHAM'ın Eylül ayı içinde verdiği zorunlu din eğitimi kararı, iç hukuk açısından belirleyici nitelikte bir yargı kararı olmasına rağmen sadece politik ekseninde tartışılmış olup din eğitimi ile ilgili mevcut düzenlemeler ve konu hakkında daha önceden verilen mahkeme kararları üzerinde fazla durulmamıştır. Oysa Türkiye'de din eğitimi İHAM kararında da vurgulandığı gibi uzun bir geçmişe dayanan yapısal bir problem olup zorunlu eğitime ilişkin sistemde politik gerekçelerle yapılan değişikliklerle daha da sorunlu bir hal almıştır.

Anahtar Kelimeler: Zorunlu din eğitimi, zorunlu eğitim, endoktrinasyon, tarafsızlık, objektiflik

ABSTRACT

ECHR's compulsory religious education decision which was handed down in September, has been only discussed in a political axis without considering earlier court decisions and current regulations on the topic, although it is a important judicial decision that should determine national law. However, religious education in Turkey is a structural problem which is based on a long history as highlighted in EUCR decisions and it has become more problematic with the changes in the system of compulsory education which were made for political reasons.

Keywords: *Compulsory religious education, compulsory education, indoctrination, neutrality, objectivity.*

* Dr., Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı.

...

1982 Anayasası ile birlikte zorunlu hale getirilen “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi” dersi, İHAM’ın verdiği kararlarda da tartışıldığı gibi çoğulculuk ve nesnellikten uzak bir ders içeriğine sahiptir. Ders adının uyandırdığı kanının aksine konuya ilişkin genel bir ders olmak yerine İslamiyet hatta Sünni İslam eğitimine dönüşmüş durumdadır. Söz konusu ders, anayasa ile düzenlenmiş olmakla birlikte, yine anayasada devletin temel niteliklerinden biri olarak belirlenen laiklik ile çelişmekte; anayasadan ve uluslararası hukuktan kaynaklı din ve vicdan özgürlüğü ve eğitim hakkı gibi hakların ihlali sonucunu doğurmaktadır. Daha önce Anayasa Mahkemesinin sekiz yıllık zorunlu eğitim düzenlemesi hakkında verdiği kararda da belirtildiği gibi, laik devlet yapısı içinde devlet bir dini resmi din olarak benimseyemeyeceği gibi din eğitimine ilişkin düzenlemeler yapmak da laik devletin ödevlerinden biri olarak düşünülemez. Bu nedenle, anayasa yer verilen zorunlu “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi” dersi laik bir devlette ancak din eğitimi içermemesi halinde mümkün olabilir. Dersin uygulamadaki içeriği ile sürdürülmesi ise, anayasal bir değişiklik ile zorunlu olmaktan çıkarılmasını veya gerekli ve yeterli muafiyet düzenlemelerinin yapılmasını gerektirmektedir. Dersin seçimlik hale getirilmemesi durumunda; din ve vicdan hürriyeti özgürlüğünün bir gereği olarak muafiyetin, ailelerin felsefi ve dini düşüncelerini açığa vurmaksızın tanınabiliyor olması zorunludur.

Yeni zorunlu eğitim sisteminde yasa ile düzenlenerek İslam dinine ilişkin seçimlik derslere yer verildiği için din eğitimi toplumsal bir ihtiyaç olarak düşünülse dahi anayasada zorunlu bir din dersine yer verme gereği ortadan kalkmıştır. Kuşkusuz, din eğitimi zorunlu eğitim içerisinde ailelerin düşünce ve inançları ile örtüşecek şekilde yer alabilir. Bu noktada önemli olan bu derslerin yerine seçilebilecek olan derslerin çeşitlendirilmesi, farklı dinlere ve mezhepler ilişkin dersler yahut öğrencilerin ilgi alanlarına göre belirlenecek derslerle değiştirilebilir hale getirilmesidir. Çoğulculuk ve nesnellik sadece derslerin konularının belirlenmesinde değil, içeriklerinin oluşturulmasında ve aktarımında da en belirleyici husus olarak görülmelidir. ...

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

ANAYASA HABERLERİ/CONSTITUTIONAL NEWS/INFORMATIONS CONSTITUTIONNELLES

SEMPOZYUM: ULUSLARARASI ANAYASA HUKUKU DERNEĞİNİN (IACL) “GLOBAL VE YEREL DÜZEYDEKİ ANAYASAL SORUNLAR”A İLİŞKİN 9. DÜNYA KONGRESİ*

*(SYMPOSIUM: IXTH WORLD CONGRESS OF THE INTERNATIONAL
ASSOCIATION OF CONSTITUTIONAL LAW (IACL) ON “CONSTITUTIONAL
CHALLENGES: GLOBAL AND LOCAL”)*

Giammaria Milani - Tania Abbiate**

Doksanı aşkın sayıda ülkenin anayasa hukukçuları, Uluslararası Anayasa Hukuku Derneği'nin (IACL) “Küresel ve Yerel Düzeydeki Anayasal Sorunlar”a ilişkin 9. Dünya Kongresi kapsamında 16-20 Haziran 2014 tarihleri arasında Oslo'da bir araya geldi.

Sağlanan geniş katılım sayesinde Sempozyum, en gencinden en kıdemlisine kadar dünyanın her yerinden gelen hukukçular arasındaki tecrübe paylaşımları açısından büyük bir fırsat yarattı.

2014 Kongresi, paralel on yedi çalıştay ve dört genel kuruldan ibaret olarak düzenlendi.

...

Son genel kurul ise, “Anayasa Yargısında Ölçülülük İlkesi”ne tahsis edilmiş olup; dünyanın farklı kesimlerinden gelen ve yargı kuramı yanında anayasa yargısındaki yargısal uygulama yönünden de hem ulusal hem de uluslararası düzeyde anayasal denetim ile iştigal eden beş seçkin yargıç tarafından yürütüldü. Genel kurula, İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi'nin eski bir yargıç olan Lech Garlicki tarafından başkanlık edildi. Alman Anayasa Mahkemesi Yargıçı Susanne Baer, Alman *Bundesverfassungsgericht* (Federal Anayasa Mahkemesi) tarafından kullanılan ölçülülük testinin, yargı kararına istinaden rasyonelleştirme

* İngilizce'den Çeviren: Ar. Gör. Duygu ŞİMŞEK AKTAŞ (Marmara Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Anayasa Hukuku Anabilim Dalı).

** Karşılaştırmalı Kamu Hukuku Doktora Adayları, Siena Üniversitesi (İtalya)

işlevi ve Mahkeme ile Yasama Organı arasında kuvvetlerin paylaşımına istinaden dağıtıcı işlevi gibi bazı amaçlarına işaret ederek, söz konusu ölçülülük testini açıkladı. Birleşik Devletler Temyiz Mahkemesi Doku-zuncu Dairesi Yargıç William A. Fletcher ise, Amerikan adli yargısının ölçülülük ilkesine açıkça bir atıfta bulunmamış olmasına rağmen, her ne kadar tüm davalarda buna işaret edilmese de, bu ilkenin yine de uygulan-dığını öne sürdü. Dolayısıyla Yargıç Fletcher, Yargıç Baer ile aynı düşünceyi paylaştı. İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi (İHAM) Eski Yar-gıç ve Başkan Yardımcısı Francoise Tulkens tarafından da benzer bir görüş ifade edilmiş olup; anılan yargıca göre, İHAM henüz genel bir normatif ölçülülük kuramı geliştirmemiş olmakla birlikte, bunu, özel-likle, genel menfaatler ile temel haklar arasında bir dengelemenin yapılmasını gerektiren davalarda uygulamaktadır. Ölçülülük testinin uluslarötesi düzeyde kullanımı, Peru Anayasa Mahkemesi Eski Başkanı ve Amerika Ülkeleri İnsan Hakları Mahkemesi (IACtHR) Mahsus Ha-kimi César Landa'nın konuşmasının da konusunu teşkil etti. Prof. Landa, ölçülülük ilkesinin AÜ İHM ve Amerika Ülkeleri İnsan Hakları Komis-yonu tarafından kullanımına dikkat çekti ve bu kullanımın yargı eylemciliği gibi muhtemel olumsuz yönlerine işaret etti. Sonrasında bu konu, Fas Anayasa Mahkemesi Üyesi Profesör Amine Benabdallah tara-fından ele alınmış olup; Profesör Amine Benabdallah, ölçülülük testisi-nin farklı adımlarının kullanımını ve yargıçların tarafsızlığı görüşünü vurguladı.

Sempozyum, araştırma grupları ile dînî kuruluşlara bir araya gelme fırsatı da vermiş olup; bunun yanında, birisi liberal olmayan demokrasi-lerdeki anayasaya, diğeri ise siyasi partilere ilişkin olmak üzere, bunlar gibi yeni araştırma gruplarının oluşturulmasına yönelik teklifler de su-nuldu.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

**SYMPOSIUM: IXTH WORLD CONGRESS OF THE
INTERNATIONAL ASSOCIATION OF CONSTITUTIONAL
LAW (IACL) ON “CONSTITUTIONAL CHALLENGES:
GLOBAL AND LOCAL”**

Giammaria Milani - Tania Abbiate*

Constitutional scholars of more than ninety countries met in Oslo from 16-20 June 2014 for the IXth World Congress of the International Association of Constitutional Law (IACL) on “Constitutional Challenges: Global and Local”.

Thanks to the wide participation, the symposium represented a great opportunity for the exchange of expertise between junior and senior scholars coming from all over the world.

The 2014 Congress was organized in 17 parallel workshops and 4 plenary sessions.

...

The last plenary session was dedicated to “Proportionality in Constitutional Adjudication” and was run by five eminent judges, from different parts of the world, who engage in constitutional review at both national and a transnational level from the standpoint of judicial theory as well as from that of judicial practice in constitutional adjudication. The session was chaired by a former Judge of the European Court of Human Rights, Lech Garlicki. Justice Susanne Baer of the Constitutional Court of Germany described the proportionality test used by German *Bundesverfassungsgericht*, pointing out some of its goals, such as the rationalizing function with reference to the judicial decision and its distributive function with reference to the allocation of powers between the Court and the Legislature. Judge William A. Fletcher of the United States Ninth Circuit Court of Appeals argued that the American judicial adjudication does not make explicit reference to the proportionality principle, but it is nonetheless applied, even though not all the cases

* PhDs Candidates in Comparative Public Law, University of Siena (Italy).

imply that; Judge Fletcher shared therefore the view of Justice Baer. A similar view was expressed by the former judge and Vice-President of the European Court of Human Right (ECtHR) Francoise Tulkens, according to whom the ECtHR has not yet developed a general normative theory of proportionality, but applies it specifically in the cases that require a balancing between general interests and fundamental rights. The use of proportionality test at a transnational level was also the topic of the speech by César Landa, former President of the Constitutional Court of Peru and Ad-Hoc Judge on the Inter-American Court of Human Rights (IACtHR). Prof. Landa drew attention to the use of the principle of proportionality by the IACtHR and by the Inter-American Commission on Human Rights, and pointed out the possible downsides of this use, such as the issue of judicial activism. This topic was in turn addressed by Professor Amine Benabdallah, member of the Constitutional Council of Morocco, who discussed the use of different steps of proportionality test and stressed the idea of the neutrality of the judges.

The symposium gave to the research groups and regional associations the opportunity to meet, and besides that, proposals for the creation of new research groups were put forward as well, such as one on political parties and one on the constitution within illiberal democracies.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

CUMHURBAŞKANI: SEÇİM VE GÖREVE BAŞLAMA SÜRECİ (PRESIDENTIAL ELECTION AND HIS INVESTITURE)

BASINA VE KAMUOYUNA (TO THE PRESS AND PUBLIC OPINION)

Cumhurbaşkanlığı seçimi sonrasında Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı statüsüne ilişkin bir tartışma sürdüğünü izlemekteyiz. Bu tartışmaların merkezinde bir takım anayasal sorular yer almaktadır. Türkiye’de seçim hukukuna ilişkin yasal ve anayasal düzlemde tutarlı ve uyumlu düzenleme gereğini gözardı etmeksizin; Anayasa Hukuku Araştırmaları Derneği olarak kamuoyunu aydınlatma ve bilgilendirme sorumluluğuyla bu sorulara yanıt vermeyi amaçlıyoruz.

Soru 1: Cumhurbaşkanı seçilmiş olmanın Milletvekilliği ve Başbakanlık sıfatına bir etkisi var mıdır?

Anayasa’ya göre “*Cumhurbaşkanı seçilenin, varsa partisi ile ilişkisi kesilir ve Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliği sona erer.*” (AY md.101/son; 6271 sayılı Cumhurbaşkanlığı Seçim Kanunu, md.4/5). Buna göre bir adayın milletvekilliği ve buna bağlı olan başbakanlığı ile parti üyeliği, “cumhurbaşkanı seçildiği an” düşer.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

PRESIDENTIAL ELECTION AND HIS INVESTITURE TO THE PRESS AND PUBLIC OPINION*

We see that there is a discussion going on over the status of the Prime Minister and the President lately. Some constitutional questions lie at the heart of such discussions. We, as the Association of Research on Constitutional Law, intend to answer these questions with the sense of responsibility to elucidate and inform the public opinion.

Question 1: Does electing a President have an effect on the capacity of Deputy and Prime Minister?

According to the constitution, *"If the President-elect is a member of a party, his relationship with his party is severed and his membership of the Grand National Assembly of Turkey ceases."* (Article 101/last in the Constitution; Article 4/5 in Presidential Election Law numbered 6271). Accordingly, the role of deputy and prime minister and the parliamentary membership of a candidate terminates once he is elected as President".

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

* Translated from Turkish by Duygu ŞİMŞEK AKTAŞ, LL.M

İKİ CUMHURBAŞKANLI VE İKİ BAŞBAKANLI TÜRKİYE* (TURKEY WITH TWO PRESIDENTS AND TWO PRIME MINISTERS)

Jean Marcou**

Ahmet Davutoğlu, 21 Ağustos 2014 tarihinde AKP genel başkanı ve başbakan olarak belirlendi. Türkiye diplomasinin başındaki isim, uzman ve yorumcuların en güçlü favorisiydi. Davutoğlu tercihi bu nedenle bir sürpriz değildi. Görev süresi sona erecek olan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül dahi, iki gün önce bu ismi kamuoyuna duyurmuştu. Bununla birlikte, son başkanlık seçimiyle başlayan siyasi geçiş süreci son aşamaya henüz ulaşmamıştır. Ahmet Davutoğlu ismi şimdilik Merkez Yürütme Kurulu tarafından sadece “önerilmiştir” ve 27 Ağustos’ta, yani Recep Tayyip Erdoğan’ın cumhurbaşkanlığı görevine geleceği günün arifesinde, Olağanüstü Kongre’de onaylanması gerekmektedir.

...

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

* Fransızcadan çeviren, Dr. Erkan Duymaz, İstanbul Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi.

** Prof. Dr., Grenoble (Fransa) Siyaset Çalışmaları Enstitüsü, Fransız Anadolu Araştırmaları Enstitüsü (İstanbul).

LA TURQUIE NANTIE DE DEUX PRÉSIDENTS ET DEUX PREMIERS MINISTRES

(TURKEY WITH TWO PRESIDENTS AND TWO PRIME MINISTERS)

Jean Marcou*

Le 21 août 2014, Ahmet Davutoğlu a été désigné leader de l'AKP et premier ministre. L'actuel chef de la diplomatie turque était le grand favori des experts et des commentateurs. Le choix de sa personne n'est donc pas une surprise. Il avait même été annoncée par le président sortant Adullah Gül, 2 jours auparavant. Pourtant la transition politique induite par la dernière élection présidentielle est loin d'être achevée. Pour l'heure, le nom d'Ahmet Davutoğlu a d'ailleurs seulement été "proposé" par le Comité central de l'AKP et devra être confirmé lors d'un congrès extraordinaire, le 27 août, c'est-à-dire à la veille de l'investiture de Recep Tayyip Erdoğan à la présidence de la République.

...

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

* Professeur à l'Institut d'Etudes politiques de Grenoble (France), chercheur associé à l'Institut français d'Etudes Anatoliennes d'Istanbul (Turquie).

TÜRKİYE: BAŞKANLIK REJİMİ YOLUNDA* (TURKEY: ON HER WAY TO PRESIDENTIAL SYSTEM)

Jean Marcou**

Ahmet Davutoğlu hükümeti, 6 Eylül’de, 133’e karşı 306 oyla Meclis’in güvenoyunu aldı. Böylece, Recep Tayyip Erdoğan’ın 10 Ağustos’ta cumhurbaşkanlığına seçilmesiyle başlayan politik geçiş döneminin ana aşamaları tamamlanmış oldu. Fakat bu süreçte, bir kişi değişikliğinden ziyade gerçek anlamda bir rejim değişikliğine tanık olundu.

İki Cumhurbaşkanı ve İki Başbakanın Vekâleti

...

Sultanın ve onun baş vezirinin tahta çıkmasından sonra geriye sadece Hilafetin geri getirilmesi kalmıştır ... Bu konuda, Diyanet’in (1924 yılında Hilafetin kaldırılmasıyla bu kurumun yerini alan din işleri idaresi; çoğunlukta bulunan Sünni Hanefi inancına ilişkin düzenlemeler yapmak gibi esas itibarıyla bürokratik bir role sahiptir) sadece basit bir idari yapı olarak kalmaması ve yeniden ruhani bir rol üstlenmesi gerektiğini ifade eden Ahmet Davutoğlu’na güvenebiliriz. Böyle bir tasarruf, her gün biraz daha Osmanlılaşan, başkanlık rejimi yolundaki bir Cumhuriyet’te şaşırtıcı olmayacaktır ...

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

* Fransızcadan çeviren, Dr. Erkan Duymaz, İstanbul Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi.

** Prof. Dr., Grenoble (Fransa) Siyaset Çalışmaları Enstitüsü, Fransız Anadolu Araştırmaları Enstitüsü (İstanbul).

TURQUIE: LA RÉPUBLIQUE SE PRÉSIDENTIALISE

(TURKEY: ON HER WAY TO PRESIDENTIAL SYSTEM)

Jean Marcou*

Le 6 septembre, le gouvernement d'Ahmet Davutoğlu a obtenu la confiance du parlement par 306 voix contre 133. Ainsi s'achève les phases essentielles de la transition politique provoquée en Turquie par l'élection de Recep Tayyip Erdoğan à la présidence de la République, le 10 août dernier. Mais plus qu'à un changement de personnes, nous venons d'assister à un véritable changement de régime.

L'intérim de deux présidents et de deux premiers ministres

...

Le sultan et son grand vizir installés, il ne restait plus qu'à rétablir le califat... À cet égard, on pouvait compter sur Ahmet Davutoğlu qui a fait savoir qu'il estimait que le Diyanet (direction des affaires religieuses qui a pris la succession du califat après sa suppression en 1924 mais qui ne joue qu'un rôle essentiellement bureaucratique consistant à organiser la religion majoritaire sunnite hanéfite) devait retrouver un rôle spirituel et ne pas demeurer qu'une simple structure administrative. La mesure ne surprendra pas dans une république présidentialisée qui s'ottomanise chaque jour un peu plus....

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

* Professeur à l'Institut d'Etudes politiques de Grenoble (France), chercheur associé à l'Institut français d'Etudes Anatoliennes d'Istanbul (Turquie).

ROMANYA’NIN ANAYASAL GÜNDEMİ*

(CONSTITUTIONAL AGENDA OF ROMANIA)

Elena Simina Tanesescu*

Post-komünist Romanya’nın tanıdığı serbest seçim hakkıyla, Romanya’nın yeni Cumhurbaşkanı 16 Kasım 2014 tarihinde halkın doğrudan oyuyla seçildi. 8 Aralık 1991’de kabul edilen Anayasa ile bir yarı-başkanlık rejimi olarak tasarlanan Romanya’nın politik sistemi birçok kez değiştirilmeye çalışıldı. Yarı-başkanlık rejimi, parlamenter ve başkanlık rejimlerinin bir sentezi olmaktan ziyade¹ bu iki rejim arasında sürekli bir dalgalanma veya gidiş-geliş, Cumhurbaşkanı siyaseten zayıf iken parlamenter rejimin işlemesine olanak tanıyan, gücün ve karizmanın devlet başkanında yoğunlaştığı zaman ise bir başkanlık rejimi görünümü veren karma bir yapıdır. Bu nedenle, her iki seçenek de (başkanlık rejimi ve parlamenter rejim) birbiri ardından Rumen siyasetçilerince savunulmuştur. Rejimin bu özelliği, yalnızca siyasi oluşumlar ve ittifaklar vesilesiyle değil, yakın zamanda parlamentoya sunulan ancak kesin bir sonuca ulaşmayan -birbirine taban tabana zıt- iki anayasa değişikliği önerisiyle de, yani normatif düzeyde de, görünür hale geldi. Bu iki anayasa değişikliği projesi, temelde, karşıt kurumsal taleplerin ürünüdür. Biri, aktif ve siyaseten güçlü bir devlet başkanının, diğeri ise, güçlü ve istikrarlı bir siyasi çoğunluğun hakimiyetinde bulunan bir parlamentonun ön planda yer almasını normatif düzeyde sağlamaya yöneliktir.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

* Fransızcadan çeviren, Dr. Erkan Duymaz, İstanbul Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi.

* Bükreş Üniversitesi, Hukuk Fakültesi

¹ Bununla birlikte, bazı yazarlar yarı-başkanlık rejimini her zaman bu şekilde tanımlamıştır. Bakınız, örneğin., G.Sartori, Comparative Constitutional Engineering – An Inquiry into Structures, Incentives and Outcomes, MacMillan / New York University Press, Houndsmill / London, 1994, s.124.

ACTUALITÉ CONSTITUTIONNELLE ROUMAINE (CONSTITUTIONAL AGENDA OF ROMANIA)

Elena Simina Tanesescu*

Le 16 novembre 2014 un nouveau Président de la république aura été désigné par le vote direct de la population avec droit de vote de la Roumanie post-communiste. Conçu par le texte de la Constitution adoptée le 8 décembre 1991 comme un régime semi-présidentiel, en pratique le système politique roumain a été soumis à des nombreuses tentatives de changement. Etant donné que le semi-présidentialisme n'est pas une synthèse entre les régimes politiques parlementaire et présidentiel¹, mais plutôt une permanente oscillation ou alternance entre les deux, une structure composite qui rend possible aussi bien le fonctionnement d'un régime parlementaire lorsque le Président est politiquement faible, tout comme l'apparence d'un régime présidentiel dans la mesure où le chef de l'Etat arrive à concentrer charisme et pouvoir, les deux options ont été tour à tour valorisées par la classe politique roumaine. Cela a été visible non seulement au niveau des constructions et alliances politiques, mais aussi au niveau normatif, à travers les deux tentatives - diamétralement opposées - de révision constitutionnelle qui ont été récemment présentées devant le Parlement roumain, sans que celui-ci arrive à trancher sur la question. Au fond, les deux projets constitutionnels sont l'expression des volontés institutionnelles divergentes, qui entendent valoriser sur le plan normatif tantôt la prééminence possible d'un Président chef d'Etat actif et politiquement imposant, tantôt la prééminence possible d'un Parlement dominé par une majorité politique forte et stable.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

* Faculté de droit, Université de Bucarest.

¹ Néanmoins, certains auteurs l'ont toujours décrit de cette manière. V., par ex., G.Sartori, *Comparative Constitutional Engineering – An Inquiry into Structures, Incentives and Outcomes*, MacMillan/New York University Press, Houndsmill/London, 1994, p.124.

ORTA AVRUPA'DA YENİ BİR ANAYASA: MACARİSTAN TEMEL YASASI'NIN KABULÜ*

(A NEW CONSTITUTION IN CENTRAL EUROPE: HUNGARY
ESTABLISHES ITS CONSTITUTION)

Peter Kruzslicz**

Her ne kadar Orta ve Doğu Avrupa bölgesinde, demokrasiye geçiş döneminde önemli anayasal gelişmeler yaşanmışsa da, Macaristan, yakın geçmişte yeni bir anayasa kabul eden tek ülkedir. Yeni bir anayasa yapım süreci, çok sayıda sorunun hatta ikilemin gün yüzüne çıktığı, her zaman için ilgi çekici bir süreçtir. Bu süreç, bilhassa, Macaristan'daki anayasal gelişmeler ve Macaristan'ın Avrupa'ya entegrasyonu meselesi ışığında analiz edilmelidir.

...

Bu bakımdan, Macaristan'ın anayasal gelişimini ve tarihsel koşullarını merkeze alan ve de kimlik arayışlarıyla bağlantılı olan analizin ardından bir başka perspektif açılabilir. Özellikle yeni Anayasa'nın uluslararası düzlemde gördüğü kabul bakımından önemli olan ve daha büyük bir ilgi uyandıran bu yaklaşım, Temel Yasa'nın bulmaya çalıştığı Avrupa'ya entegrasyon ve ulusal bir anayasal kimlik arasındaki dengeye ilişkindir. Son yıllarda Avrupa'ya dahil olan devletler arasında yeni bir anayasal temel oluşturan ilk devlet olan Macaristan, şimdi ise, anayasal kimlik düşüncesini güçlendirmeye çalışarak, siyasi alanda sonuçlanmış görünse de hukuki planda çok sayıda soru işareti uyandırmaya devam eden bir incelemenin konusu olmaya devam etmektedir.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

* Fransızcadan çeviren, Dr. Erkan Duymaz, İstanbul Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi.

** Dr., Bölgesel ve Uluslararası Çalışmalar Enstitüsü Öğretim Görevlisi, Hukuk ve Siyaset Bilimi Fakültesi Fransızca Eğitim Direktörü, Szeged Üniversitesi (Macaristan) Frankofon Üniversite Merkezi'nde İdari Direktör.

UNE NOUVELLE CONSTITUTION EN EUROPE CENTRALE: L'ADOPTION RÉCENTE DE LA LOI FONDAMENTALE DE HONGRIE

(A NEW CONSTITUTION IN CENTRAL EUROPE: HUNGARY
ESTABLISHES ITS CONSTITUTION)

Peter Kruzsliz*

Si la région de l'Europe centrale et orientale a connu un développement constitutionnel très important dans la période de transition démocratique, la Hongrie est le seul Etat d'avoir adopté un nouveau texte constitutionnel dans le passé récent. Or la procédure d'adoption d'une nouvelle constitution est toujours très intéressante, nombreuses sont les questions, voir des dilemmes qui s'émergent dans un tel processus, l'adoption récente de la Loi fondamentale doit être analysée, particulièrement, en vue de l'évolution constitutionnelle de la Hongrie et de son intégration européenne.

...

Sous cet aspect, suite à l'analyse du contexte historique et du développement constitutionnel de la Hongrie, liée, par excellence, à ces définitions identitaires, une autre approche importante, surtout à l'égard de sa réception internationale, qui suscite d'intérêts plus larges, concerne l'équilibre recherchée par la Loi fondamentale entre l'intégration européenne et l'identité constitutionnelle nationale. La Hongrie étant le premier Etat de ceux qui se sont adhésés, récemment, à l'Europe, à adopter un nouveau fondement constitutionnel, cette fois-ci, en essayant de renforcer l'idée de son identité constitutionnelle, a été, également, l'objet d'une telle étude qui si sur la scène politique, semble d'être terminée, sur le plan juridique, soulève, encore, des nombreuses questions.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

* Dr., Maître assistant à l'Institut d'études internationales et régionales, Directeur des formations francophones à la Faculté de droit et des sciences politiques, Directeur administratif au Centre universitaire francophone de l'Université de Szeged (Hongrie).

KİTAP TANITIMI/BOOK REVIEW/BIBLIOGRAPHIE

ÖZGÜRLÜKLER HUKUKU'NA GİRİŞ VEYA HEM BAHÇE HEM DE BİR KULE OLARAK BABİL

*(INTRODUCTION TO THE FREEDOM'S LAW OR BABYLON AS A GARDEN AND
ALSO AS A TOWER)*

Zeynep Turhallı*

...Profesör Kaboğlu'nun insan hakları hukuku'nun genel ilkeleri ile başlıca hak ve özgürlükler rejiminin temellerini konu edinen Özgürlükler Hukuku 1: İnsan Hakları Genel Kuramına Giriş kitabı işte bu sözlerle başlıyor. Adı ister insan hakları ister temel hak ve özgürlükler hukuku konulsun, özerk bir hukuk dalı olarak insan haklarının temelde bir özgürlükler hukuku sistemi olduğunu belirleyen Kaboğlu, son yirmi yıla yayılan yargısallaşma süreciyle, gerek evrensel gerekse de bölgesel ölçekte önemli oranda hukuksal tamamlanmaya erişen bu sistemin, özgürlüğün kullanım ortam ve koşullarını yaratmak amacıyla oluşturduğu güvence mekanizmalarını gerek usul hukuku ilkeleri gerekse de maddi hukuk düzleminde gözler önüne seriyor.

...

Sonuç olarak Kaboğlu'na getirilebilecek eleştiri muhtemelen pozitif hukuk çerçevesinden olacaktır. Yani insan hakları sorunsalına özerk bir bilim dalının nesnesi olarak mı, yoksa olması gereken bir ideal olarak mı yaklaşmaktadır ? Ancak muhtemelen bu kitap, pek de iyi niyetli olmayan bu sorunun cevabı olmayacaktır. Çünkü adını özgürlükler hukuku olarak seçmiş olan bir kitap salt normatif kurallar bütününe indirgenemez, insan hakları da zaten öyle bir şey olmasa gerek.

***Makalenin devamına, dergimizin
2014 tarihli 3. cilt 6. sayısından ulaşabilirsiniz***

* Doktora Öğrencisi, Centre de recherches et d'études sur les droits fondamentaux (CREDOF), Université Paris Ouest Nanterre La Défense.

ANAYASA HUKUKU DERGİSİ YAYIN İLKELERİ
PUBLICATION AND SUBMISSION REQUIREMENTS OF
JOURNAL OF CONSTITUTIONAL LAW

1. Anayasa Hukuku Dergisi, yılda iki sayı olarak yayımlanan hakemli bir dergidir.

Journal of Constitutional Law is a peer-reviewed journal published two times in a year.

2. Dergi’de yayımlanabilecek yazılar, Anayasa Hukuku alanını ilgilendiren içerikte her türlü makale, karar incelemesi ve kitap incelemesi ile çevirilerdir. Yazıların dili, Türkçe veya diğer Avrupa dilleridir.

This is a journal of law focusing on legal issues concerning Constitutional law. Articles, case notes and comments, discussions of legislative development, book reviews and other similar type of papers which are written in Turkish and in other European languages are welcome.

3. Dergi’de yayımlanmak üzere gönderilen yazılar başka bir yerde yayımlanmamış ya da yayımlanmak üzere gönderilmemiş olmalıdır.

Articles that will be sent to the editor should not be published elsewhere nor be submitted to other journals simultaneously.

4. Yazılar microsoft word (microsoft office 98 ve üzeri versiyonlar) formatında (doc veya docx dosya uzantılı olarak) yazılmış olmalıdır. Ayrıca yazılar, aşağıdaki şekil şartlarına uygun olarak kaleme alınmış olmalıdır.

Kağıt Boyu: A4

Üst: 2.5 cm; Alt: 2.5 cm; Sol: 2 cm; Sağ: 2 cm

Metin: Times New Roman, 12 punto, 1.5 satır aralığı, iki yana yaslı

Dipnotlar: Sayfa altında, Times New Roman, 10 punto, 1 satır aralığı, iki yana yaslı

Articles should be submitted as microsoft word (either with doc or docx file extensions) documents (microsoft office 98 or higher versions). Articles should be written according to the following style guidelines:

Paper size: A4

Top: 2.5 cm; Bottom: 2.5 cm; Left: 2 cm; Right: 2 cm

Text body: Times New Roman, 12 points, at 1.5 line spacing, justified

Footnotes: Times New Roman, 10 points, at 1 line spacing, justified

5. Her yazı, kaydedildiği bir CD ile ya da elektronik posta yolu ile microsoft word formatında editöre teslim edilmelidir. Yazının basılı olarak teslimi gerekmemektedir.

Softcopy of the article either on a CD or as an attached microsoft word document via e-mail should be submitted to the editor. There is no need to submit any hardcopy of the article.

6. Yazıyla birlikte yazarın (veya yazarların) adına, unvanına, çalıştığı kuruma, açık adresine, kolay ulaşım sağlanabilecek telefon numaralarına ve elektronik posta adreslerine ilişkin bilgiler de editöre ulaştırılmalıdır.

The name(s), formal position(s), institutional affiliation(s) and contact details (especially e-mail(s)) of the author(s) must be clearly included with the submission to the editor.

7. Dergi'ye gönderilen makaleler Türkçe ve İngilizce *başlık* ile hem İngilizce hem de Türkçe *özet* kısmı içermelidir.

Each submission should contain a Turkish (only for Turkish authors) and an English Title, as well as structured Abstract in Turkish (only for Turkish authors) and English.

8. Dergi'ye gönderilen makalelerde, ilgili makaledeki konuyu tanımlayan Türkçe ve İngilizce uygun *anahtar kelimeler* bulunmalıdır.

All articles should be accompanied by sufficient number of keywords in Turkish (only for Turkish authors) and English that reflect the content of the article.

9. Dergi'ye gönderilen makalelerde kullanılan kaynaklar, makale sonunda *kaynakça* olarak alfabetik sırada verilmiş olmalı ve kullanılan kaynaklar dipnotunda veya metin içerisinde kısa olarak yer almalıdır.

All references cited in the text should be numbered in order of mention in the text and should be given abbreviated form in footnotes. They should be listed in full form at the end of the article in an alphabetically arranged bibliography as well.

10. Dergi'ye gönderilen makalelerin yazım bakımından son denetimlerin yapılmış olduğu ve *basılmaya hazır olarak* verildiği kabul edilir.

All submissions are regarded as ready to publish and already proofread by the author himself or herself.

11. Yayın Kurulu'nda ilk değerlendirilmesi yapılan makaleler, anonim olarak hakeme gönderilecek, hakemden gelen rapor doğrultusunda makalenin yayımlanmasına, hakemden gelen rapor çerçevesinde düzeltme istemesine ya da yayımlanmamasına karar verilecek ve yazar durumdan en kısa zamanda ve genellikle e-posta yolu ile haberdar edilecektir. Tamamlanmış veya düzeltilmiş yazı, Yayın Kurulu'nca, tekrar hakeme gönderilebilir.

Articles will initially be examined by the editorial board. After initial evaluation by the editorial board, the submissions will be sent to an anonymous peer reviewer, who is determined by the editorial board. In case of rejection or proposed amendments, the contributor(s) will be informed (generally via e-mail) in adequate detail and provided with a copy of the reviewer's report. Whenever needed or necessary, a reviewed and amended submission may be sent to a second reviewer.

12. Dergi, hakemin yazarı bilmemesi esasına (*kör hakemlik*) dayanır. Hakeme gönderilecek makalelerde de yazarın kimliğine ilişkin bilgilerin gizliliği sağlanır.

All articles submitted are subject to a blind peer review. The identity of the author(s) and reviewer(s) will not be revealed to the other party.

13. Dergi basıldıktan sonra ilgili sayının yazarlarına ve bu sayıda hakemlik yapmış olanlara ücretsiz olarak gönderilir.

Free copies of the published issue will be sent both to the author(s) and to the reviewer(s).

LEGAL YAYINCILIK

2014 YILI FİYAT LİSTESİ

Legalbank (Elektronik Hukuk Bankası) www.legalbank.net □ Bir Yıllık Abonelik Bedeli 340 ₺ (Bir Kullanıcı)	
Legal Hukuk Dergisi (Aylık) □ 2014 yılı 425 ₺ □ 2012 yılı 390 ₺ □ 2010 yılı 350 ₺ □ 2013 yılı 390 ₺ □ 2011 yılı 370 ₺ □ 2009 yılı 330 ₺	□ 2008 yılı 300 ₺ □ 2005 yılı 220 ₺ □ 2007 yılı 260 ₺ □ 2004 yılı 200 ₺ □ 2006 yılı 240 ₺ □ 2003 yılı 150 ₺
Uluslararası Ticaret ve Tahkim Hukuku Dergisi (6 Aylık) □ 2014 yılı 100 ₺ □ 2013 yılı 90 ₺ □ 2012 yılı 90 ₺	
Top Hukuku Dergisi (6 Aylık) □ 2014 yılı 100 ₺ □ 2013 yılı 90 ₺ □ 2012 yılı 90 ₺	İdare Hukuku ve İlimler Dergisi (6 Aylık) □ 2012 yılı 90 ₺
Banka ve Finans Hukuku Dergisi (3 Aylık) □ 2014 yılı 210 ₺ □ 2013 yılı 190 ₺ □ 2012 yılı 190 ₺	
İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Hukuku Dergisi (3 Aylık) □ 2014 yılı 240 ₺ □ 2012 yılı 220 ₺ □ 2010 yılı 190 ₺ □ 2006 yılı 110 ₺ □ 2013 yılı 220 ₺ □ 2011 yılı 200 ₺ □ 2009 yılı 180 ₺ □ 2008 yılı 145 ₺ □ 2005 yılı 100 ₺ □ 2007 yılı 120 ₺ □ 2004 yılı 90 ₺	
İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Hukukuna İlişkin Yargı Kararları ve İncelemeleri Dergisi (3 Aylık) □ 2008 yılı 75 ₺ □ 2007 yılı 65 ₺ □ 2006 yılı 25 ₺ (2 Sayı)	
Malî Hukuk Dergisi (Aylık) □ 2014 yılı 320 ₺ □ 2012 yılı 290 ₺ □ 2010 yılı 260 ₺ □ 2008 yılı 220 ₺ □ 2006 yılı 175 ₺ □ 2013 yılı 290 ₺ □ 2011 yılı 275 ₺ □ 2009 yılı 245 ₺ □ 2007 yılı 190 ₺ □ 2005 yılı 160 ₺	
Fikrî ve Sınai Haklar Dergisi (3 Aylık) □ 2014 yılı 210 ₺ □ 2012 yılı 190 ₺ □ 2010 yılı 170 ₺ □ 2008 yılı 140 ₺ □ 2006 yılı 110 ₺ □ 2013 yılı 190 ₺ □ 2011 yılı 180 ₺ □ 2009 yılı 160 ₺ □ 2007 yılı 120 ₺ □ 2005 yılı 100 ₺	
Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku Dergisi (4 Aylık) □ 2014 yılı 160 ₺ □ 2012 yılı 145 ₺ □ 2010 yılı 125 ₺ □ 2008 yılı 105 ₺ □ 2006 yılı 80 ₺ □ 2013 yılı 145 ₺ □ 2011 yılı 135 ₺ □ 2009 yılı 120 ₺ □ 2007 yılı 90 ₺ □ 2005 yılı 50 ₺ (2 Sayı)	
Hukuk ve Adalet Eleştirel Hukuk Dergisi (6 Aylık) □ 2014 yılı 100 ₺ □ 2013 yılı 90 ₺ □ 2007 yılı 75 ₺	Regesta Ticaret Hukuku Dergisi □ 2013 yılı 60 ₺ (3 sayı) □ 2012 yılı 75 ₺ (4 sayı)
İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası (6 Aylık) □ 2014 yılı 120 ₺ □ 2012 yılı 90 ₺ □ 2010 yılı 35 ₺ □ 2008 yılı 60 ₺ □ 2006 yılı 60 ₺ □ 2013 yılı 90 ₺ □ 2011 yılı 85 ₺ □ 2009 yılı 35 ₺ □ 2007 yılı 60 ₺	
Anayasa Hukuku Dergisi (6 Aylık) □ 2014 yılı 100 ₺ □ 2013 yılı 90 ₺ □ 2012 yılı 90 ₺	Paket Abonelik İndirimleri
Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi (6 Aylık) □ 2010 yılı 45 ₺ □ 2009 yılı 45 ₺ □ 2007 yılı 45 ₺ □ 2008 yılı 45 ₺ □ 2006 yılı 45 ₺	Dergi Miktarı İndirim 2 % 2 3-5 % 4 6-9 % 6 10+ % 10
Dergi veya Paket Abonelik bedellerini Nakit veya Banka Havalesi ile Tek Seferde ödememiz halinde ayrıca (paket indiriminden sonra) % 10 indirim uygulanacaktır.	Oluşturacağımız paketlere yukarıdaki paket abonelik indirimleri uygulanacaktır. Kredi Kartına 6 Taksit yapılmaktadır.

PTT / Posta Çeki Hesap No: 1052845

BANKA ADI ŞUBE

ŞUBE KODU

HESAP NO

IBAN NO

Yapı Kredi Bankası

Moda

217

60825788

Garanti Bankası

Moda

124

6299549

Akbank

Moda

256

0048668-8

Türkiye İş Bankası

Hasanpaşa

1166

332004

Türkiye İş Bankası'na Yapacağımız Havaleler Ücretsizdir.

TR81 0006 7010 0000 0060 8257 88

TR39 0006 2000 1240 0006 2995 49

TR31 0004 6002 5688 8000 0486 68

TR34 0006 4000 0011 1660 3320 04

LEGAL HUKUK DERGİLERİ SİPARİŞ FORMU

ORDERING FORM FOR THE LEGAL LAW JOURNALS

Abonelik İçin Tel: (0216) 449 04 85-86 Faks: (0216) 449 04 87

www.legal.com.tr - abone@legal.com.tr

Bahariye Caddesi Çam Apt. No:63/6 Kadıköy - İstanbul

Yapı Kredi Bankası (Moda Şubesi - 217) 60825788 (IBAN No: TR81 0006 7010 0000 0060 8257 88)

Garanti Bankası (Moda Şubesi - 124) 6299549 (IBAN No: TR39 0006 2000 1240 0006 2995 49)

Akbank (Moda Şubesi - 256) 0048668-8 (IBAN No: TR31 0004 6002 5688 8000 0486 68)

Türkiye İş Bankası (Hasanpaşa Şubesi - 1166) 332004 (IBAN No: TR34 0006 4000 0011 1660 3320 04)

Türkiye İş Bankası'na Yapacağınız Havaleler Ücretsizdir • PTT Posta Çeki Hesap No: 1052845

LEGAL SİPARİŞ FORMU			
ABONELİK BİLGİLERİ		FATURA BİLGİLERİ	
Ad Soyad / Ünvan:		Ad Soyad / Ünvan:	
Adres :		Adres :	
Telefon :		Vergi Dairesi :	
Faks :		Vergi No / TC No :	
Cep Telefonu :		E-Posta :	
Programın Adı	Abonelik Süresi	Kullanıcı S.	Fiyatı
Legalbank			
Dergi Adı	Abone Olunan Yıllar	Fiyatı	
Legal Hukuk Dergisi			
İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Hukuku Dergisi			
Mali Hukuk Dergisi			
Fikri ve Sınai Haklar Dergisi			
Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku Dergisi			
Uluslararası Ticaret ve Tahkim Hukuku Dergisi			
Banka ve Finans Hukuku Dergisi			
Tıp Hukuku Dergisi			
İdare Hukuku ve İlimleri Dergisi			
İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası			
Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi			
Hukuk ve Adalet Eleştirel Hukuk Dergisi			
Legal Yargı Kararları ve İncelemeleri Dergisi			
Anayasa Hukuku Dergisi			
TOPLAM FİYAT			
() Nakit İndirimi % 10	() Paket indirimi %	İNDİRİM MİKTARI	
İNDİRİMLİ FİYAT			
NOTLAR:			

() Kredi Kartı İle Ödemek İstiyorum

() Nakit Ödemek İstiyorum

Banka Adı:.....

Kartın Üzerindeki İsim :.....

Kart No:

Son Kullanma Tarihi :/...../..... CVV2 No :

Banka Havalesi ()

Posta Çeki ()

Elden ()

Yukarıda belirttiğim tutarın, VISA/MASTERCARD kredi kartı hesabıma borç kaydedilerek Firmanızın hesabı bulunan bankalar nezdindeki ilgili hesaplarına Firmanız ile çalışan bankalar arasında belirlenen koşullar çerçevesinde alacak kaydedilmesini kabul ediyorum ve bu konuda ilgili bankaları yetkili kılıyorum.

Tarih: ... / ... / 2014

Abone İmza:

Şirket Temsilcisi:

LEGALBANK ABONELİK FORMU
SUBSCRIPTION FORM FOR THE LEGALBANK LAW DATABASE

LEGAL YAYINCILIK A.Ş.

Abonelik için Tel: (0216) 449 04 85-86 Faks: (0216) 449 02 26 - 449 04 87
www.legalbank.net legal@legal.com.tr

LEGALBANK ABONELİK FORMU			
Mevzuat ve Kararlar Bankası (www.legalbank.net)			
Abonenin		Fatura Bilgileri	
Adı -Soyadı		Adı -Soyadı	
Firma		Firma	
Adres		Adres	
T.C. Kimlik No.		T.C. Kimlik No.	
Telefon		Vergi Dairesi	
Cep Telefonu		Vergi No.	
E-Posta (abone isminiz olarak kullanılacaktır)		Kullanıcı Adedi	
1 Yıllık (1 Kullanıcı) Abonelik Bedeli 340 TL			
Banka Hesabına Ödeme			
☐ Yapı Kredi Bankası (Moda Şubesi - 217) Hesap No. 60825788 (IBAN NO: TR81 0006 7010 0000 0060 8257 88)			
☐ Garanti Bankası (Moda Şubesi - 124) Hesap No. 6299549 (IBAN NO: TR39 0006 2000 1240 0006 2995 49)			
☐ Akbank (Moda Şubesi - 256) Hesap No. 0048668-8 (IBAN NO: TR31 0004 6002 5688 8000 0486 68)			
☐ T. İş Bankası (Bahariye Şubesi- 1343) Hesap No. 47728 (IBAN NO: TR34 0006 4000 0011 3430 0477 28)			
Posta Çeki İle Ödeme			
☐ PTT Posta Çeki Hesap No: 1052845			
Nakit, Posta Çeki veya Banka Havalesi ile Tek Seferde ödememiz halinde % 10 indirim uygulanacaktır.		Sadece Kredi Kartına 6 Taksit yapılmaktadır	
Adı Soyadı		Banka	
Kredi Kart No			
☐ VISA ☐ MASTERCARD		Son Kullanma Tarihi	☐ - ☐
Ödeme Şekli	Tarih	Tutar	
Peşinat			Yukarıda belirttiğim tutarın, VISA/MASTERCARD kredi kartı hesabıma borç kaydedilerek Firmanızın hesabı bulunan bankalar nezdindeki ilgili hesaplarına Firmanız ile çalışılan bankalar arasında belirlenen koşullar çerçevesinde alacak kaydedilmesini kabul ediyorum ve bu konuda ilgili bankaları yetkili kılıyorum. İş bu abonelik sözleşmesi, www.legalbank.net sitesindeki mevzuat kararlar bankası 1 yıllık abonelik hizmetini kapsamaktadır.
Toplam			

Legal Yayıncılık 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun hükümlerini eksiksiz olarak yerine getirmeyi taahhüt eder.

Tarih / /

Abone İmza

Şirket Temsilcisi İmza

